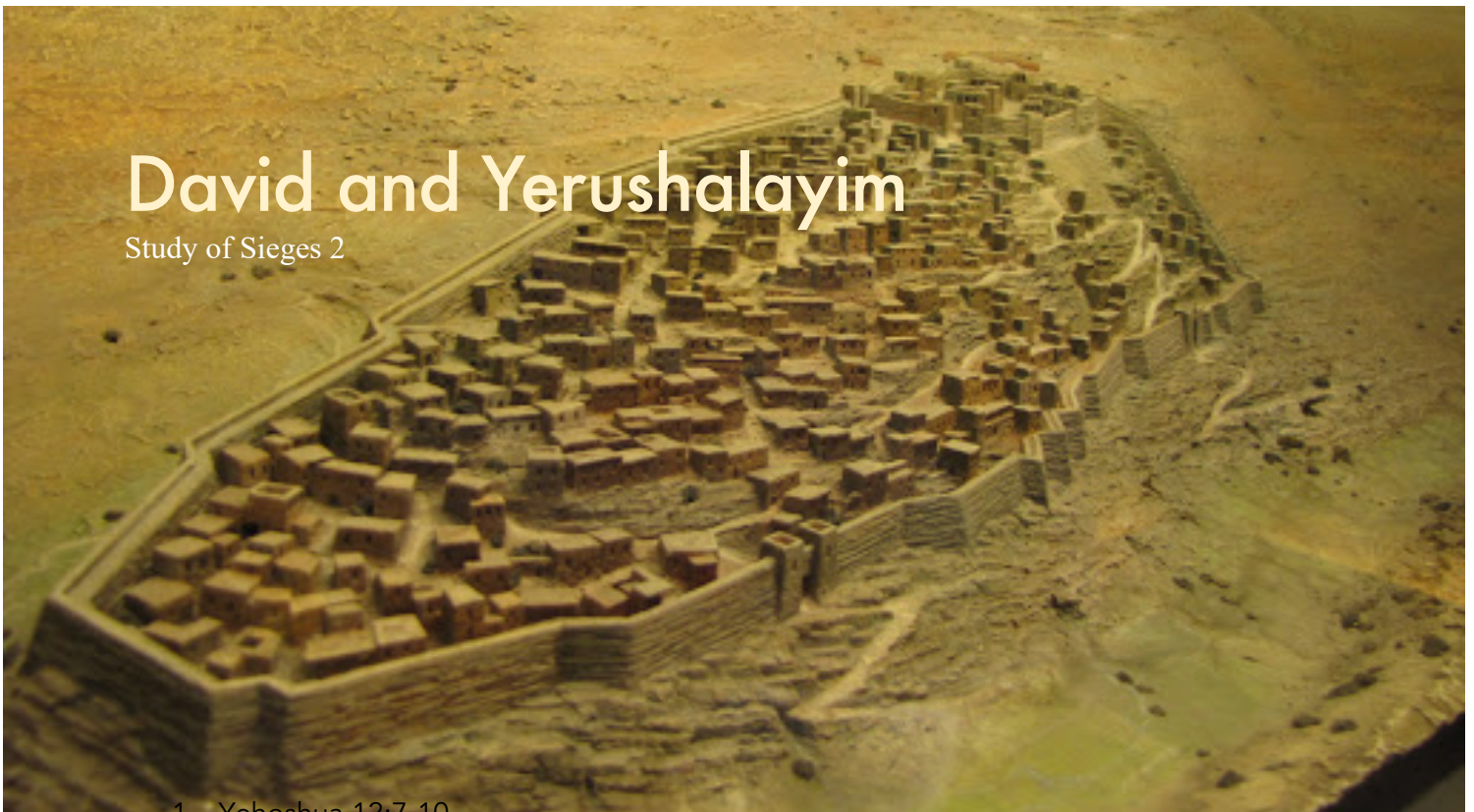

David and Yerushalayim

Study of Sieges 2

1. Yehoshua 12:7-10

ז ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל, בעבר הירדן ימה, מבעל גד בבקעת הלבנון, ועד-ההר החלק העלה שעירה; ויתנה יהושע לשבטי ישראל, ירשה--כמחלקתם.

7 And these are the kings of the land whom Joshua and the children of Israel smote beyond the Jordan westward, from Baal-gad in the valley of Lebanon even unto the bare mountain, that goeth up to Seir; and Joshua gave it unto the tribes of Israel for a possession according to their divisions;

ח בהר ובשפלה, ובערבה ובאשדות, ובמדבר, ובנגב--החתי, האמרי, והפניני הפרזי, החוי והיבوسی. {ש}

8 in the hill-country, and in the Lowland, and in the Arabah, and in the slopes, and in the wilderness, and in the South; the Hittite, the Amorite, and the Canaanite, the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite: {P}

ט מלך יריחו, {ס} אחד; {ס} מלך העי אשר-מצד בית-אל, אחד. {ר}

9 the king of Jericho, one; the king of Ai, which is beside Beth-el, one;

י מלך ירושלם {ס} אחד, {ס} מלך חברון {ס} אחד. {ר}

10 the king of Jerusalem, one; the king of Hebron, one;

2. Yehoshua 15:63

סג ואת-היבوسی יושבי ירושלם, לא-יוכלו (יכלו) בני-יהודה להורישם; וישב היבوسی את-בני יהודה, בירושלם, עד, היום הזה. {פ}

63 And as for the Jebusites, the inhabitants of Jerusalem, the children of Judah could not drive them out; but the Jebusites dwelt with the children of Judah at Jerusalem, unto this day. {P}

3. Shoftim 1:8

ח וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי-יְהוּדָה, בִּירוּשָׁלַם, וַיִּלְכְּדוּ אֹתָהּ, וַיִּבְנוּהָ לְפִי-חֶרֶב; וְאֶת-הָעִיר, שָׁלְחוּ בְּאֵשׁ.

8 And the children of Judah fought against Jerusalem, and took it, and smote it with the edge of the sword, and set the city on fire.

4. Shoftim 1:21

כא וְאֶת-הַיְבוּסִי יֵשֵׁב יְרוּשָׁלַם, לֹא הוֹרִישׁוּ בְנֵי בְנֵימִן; וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי בְנֵימִן, בִּירוּשָׁלַם, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה. {פ}

21 And the children of Benjamin did not drive out the Jebusites that inhabited Jerusalem; but the Jebusites dwelt with the children of Benjamin in Jerusalem, unto this day. {P}

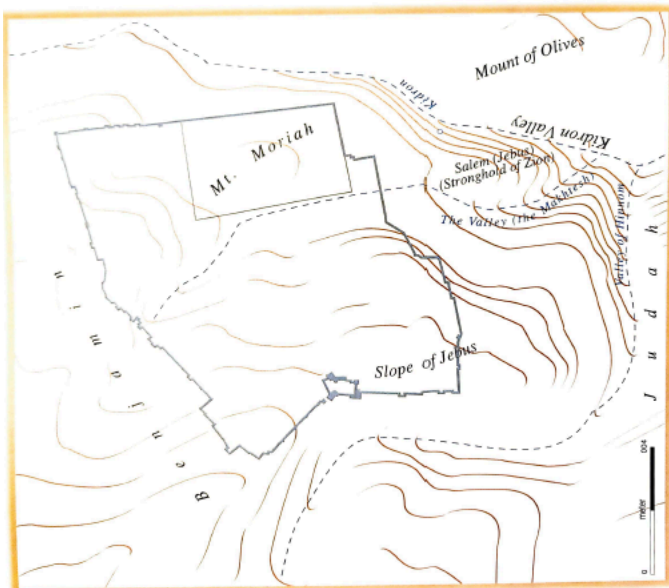
How do we resolve the contradictions?

5. Abarbanel, Yehoshua 15:63

ועל דרך הפשט היה המבצר חזק מאד ולא יכלו לכבשה עד ימי דוד ומה שאמר עד היום, רוצה לומר עד שנכתב זה וממה שאמר ואת היבוסי יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהוד' להוריש', יראה שהית' ירושלים מנחלת יהודה, וממה שאמר בנחלת בני בנימין (סי' י"א כ"ח) וצלע האלף והיבוסי היא ירושלים, יורה שהיתה ירושלים מנחלת בנימין ולזה נפל מחלוקת בין חז"ל ([יזמא י"ב ע"א](#)) (אם נתחלקה ירושלים אם לא? והאמת שהיה לשניהם חלק בה, כי היה רצוה יוצאה מחלקו של יהודה לחלקו של בנימין:

6. Malbim Shoftim 1:8

ולדעתי אחרי כי אדוני צדק מלך ירושלים היה הראשון מן חמשה המלכים שהתקבצו על גבעון ושם נפל (יהושע י') בודאי חשבו מחשבות ללכוד את עירו כמו שלכדו אז ערי החמשה מלכים, והלכו במצוא ידם להלחם, והיה הלוחם יהודה, כי ירושלים היתה בחלקו של בנימין ורצוה בתוכה היה ליהודה (כנ"ל טו) ומצד זה היה גם הוא נוגע בנחלתה, ואז בחיי יהושע לא יכלו להוריש יושביה שהיו יבוסים וישב בקרב יהודה עד היום זה רצה לומר עד סוף חיי יהושע שכתב ספרו. ואחרי מות יהושע התעוררו מלחמות ביניהם ובין יושבי העיר וילכדו אותה וישרפו העיר לענוש על שמרדו ולחמו בה. ועל כל זה הגם שכבשו העיר לא כבשו את המצודה שנקרא אח"כ בשם מצודת ציון שלא נלכדה עד ימי דוד ושם ישב ג"כ יבוסי כמו שאמר (ש"ב ה' ז-ח) ויהודה לא לחמו שם כי אינו מחלקם ובנימין לא התחילו להלחם שם כלל, ועל זה אמר לא הורישו בני בנימין רצה לומר לא לחמו כלל ושם ישב את בני בנימין עד היום הזה (שהוא עד סוף חיי שמואל שהוא כתב ספר שופטים), וזה קרוב לדברי מהרי"א

Before David's conquest, the city was split in two by the Tyropoean. In the east was the City of David, then known as the Citadel of Zion, while the higher western hill was known as "the slope of Jebus" (Josh. 15:8, 18:16). The book of Joshua refers to "the southern slope of Jebus (that is, Jerusalem)" (Josh. 15:8). This means that at one time there was a distinction between the citadel in the east and the (unwalled?) city on the west, which was referred to as Jerusalem. Until the time of David, both parts of Jerusalem remained "a city of foreigners who are not Israelites" (Judg. 19:12).

Capture of Ir David and Yerushalayim

7. Shmuel 5:4-10

<p>ד בן-שלשים שנה דוד, במלכו; ארבעים שנה, מלך.</p>	<p>4 David was thirty years old when he began to reign, and he reigned forty years.</p>
<p>ה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ עַל-יְהוּדָה, שִׁבְעַת שָׁנִים וְשֵׁשׁ חֳדָשִׁים; וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ, שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה, עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְיְהוּדָה.</p>	<p>5 In Hebron he reigned over Judah seven years and six months; and in Jerusalem he reigned thirty and three years over all Israel and Judah.</p>
<p>ו וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם, אֶל-הַיְבֻסִים יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ; וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר, לֹא-תָבוֹא הֵנָּה, כִּי אִם-הַסִּירָךָ הָעֹרְרִים וְהַפְסָחִים לֵאמֹר, לֹא-יָבוֹא דָוִד הֵנָּה.</p>	<p>6 And the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, who spoke unto David, saying: 'Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither'; thinking: 'David cannot come in hither.'</p>
<p>ז וַיִּלְכֹּד דָּוִד, אֶת מְצֻדַת צִיּוֹן--הִיא, עִיר דָּוִד.</p>	<p>7 Nevertheless David took the stronghold of Zion; the same is the city of David.</p>
<p>ח וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא, כָּל-מִכָּה יְבִסִי וַיִּגַע בַּצְּנֹר, וְאֶת-הַפְסָחִים וְאֶת-הָעֹרְרִים, שָׁנְאוּ (שְׁנוֹאִי) נֶפֶשׁ דָּוִד; עַל-כֵּן, יֹאמְרוּ, עוֹר וּפְסָח, לֹא יָבוֹא אֶל-הַבַּיִת.</p>	<p>8 And David said on that day: 'Whosoever smiteth the Jebusites, and getteth up to the gutter, and [taketh away] the lame and the blind, that are hated of David's soul--.' Wherefore they say: 'There are the blind and the lame; he cannot come into the house.'</p>
<p>ט וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמְצֻדָה, וַיִּקְרָא-לָהּ עִיר דָּוִד; וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב, מִן-הַמְּלֹא וּבְיָתָהּ.</p>	<p>9 And David dwelt in the stronghold, and called it the city of David. And David built round about from Millo and inward.</p>
<p>י וַיֵּלֶךְ דָּוִד, הַלּוֹךְ וְגָדוֹל; וַיְהִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, עִמּוֹ. {פ}</p>	<p>10 And David waxed greater and greater; for the LORD, the God of hosts, was with him. {P}</p>

Why was this his first action?

8. Malbim, 5:6

וילך המלך ואנשיו, אחר שעתה התאחדו שני ממלכות ישראל, שהיו עד עתה שבט יהודה תחת דוד, ויתר השבטים ובנימין שבט שאול בראשם תחת איש בושתי, ושובו כולם למלכות אחת תחת דוד, היה מן העצה, וכן הופיע רצון ה', שעיר המלוכה תהיה בגבול השייך לשני השבטים שהיו שבטי מלכות, וזה היה בירושלים שהיתה חציה ליהודה וחציה לבנימין כמ"ש בגבולי הארץ, וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (**יומא יב**) רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה לחלקו של בנימין ובו מזבח בנוי, וכבר בארנו (**שופטים א**) כי בני יהודה כבשו חלקם בירושלים רק בני בנימין לא כבשו את חלקם וישב שם היבוסים, וילך המלך ואנשיו להוריש את היבוסים מחלק בני בנימין

What actually happened?

9. I Divrei Hayamim 11:4-9

<p>ד וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם, הִיא יְבוּס; וְשָׁם, הַיְבוּסִי, יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.</p>	<p>4 And David and all Israel went to Jerusalem--the same is Jebus--and the Jebusites, the inhabitants of the land, were there.</p>
<p>ה וַיֹּאמְרוּ יֹשְׁבֵי יְבוּס, לְדָוִד, לֹא תָבֹא, הִנֵּה; וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת-מִצְדַּת צִיּוֹן, הִיא עִיר דָּוִד.</p>	<p>5 And the inhabitants of Jebus said to David: 'Thou shalt not come in hither.' Nevertheless David took the stronghold of Zion; the same is the city of David.</p>
<p>ו וַיֹּאמֶר דָּוִד--כָּל-מִכָּה יְבוּסִי בְּרֵאשׁוֹנָה, יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר; וַיַּעַל בְּרֵאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה, וַיְהִי לְרֹאשׁ.</p>	<p>6 And David said: 'Whosoever smiteth the Jebusites first shall be chief and captain.' And Joab the son of Zeruiah went up first, and was made chief.</p>
<p>ז וַיֵּשֶׁב דָּוִד, בַּמִּצְדָּ; עַל-כֵּן קָרְאוּ-לוֹ, עִיר דָּוִד.</p>	<p>7 And David dwelt in the stronghold; therefore they called it the city of David.</p>
<p>ח וַיְבִן הָעִיר מִסָּבִיב, מִן-הַמִּלּוֹא וְעַד-הַסָּבִיב; וַיּוֹצֵא, יְחִיָּה אֶת-שְׂאֵר הָעִיר.</p>	<p>8 And he built the city round about, from Millo even round about; and Joab repaired the rest of the city.</p>
<p>ט וַיֵּלֶךְ דָּוִד, הַלּוֹךְ וְגָדוֹל; וַיִּהְיֶה צָבָאוֹת, עִמּוֹ. {פ}</p>	<p>9 And David waxed greater and greater; for the LORD of hosts was with him. {P}</p>

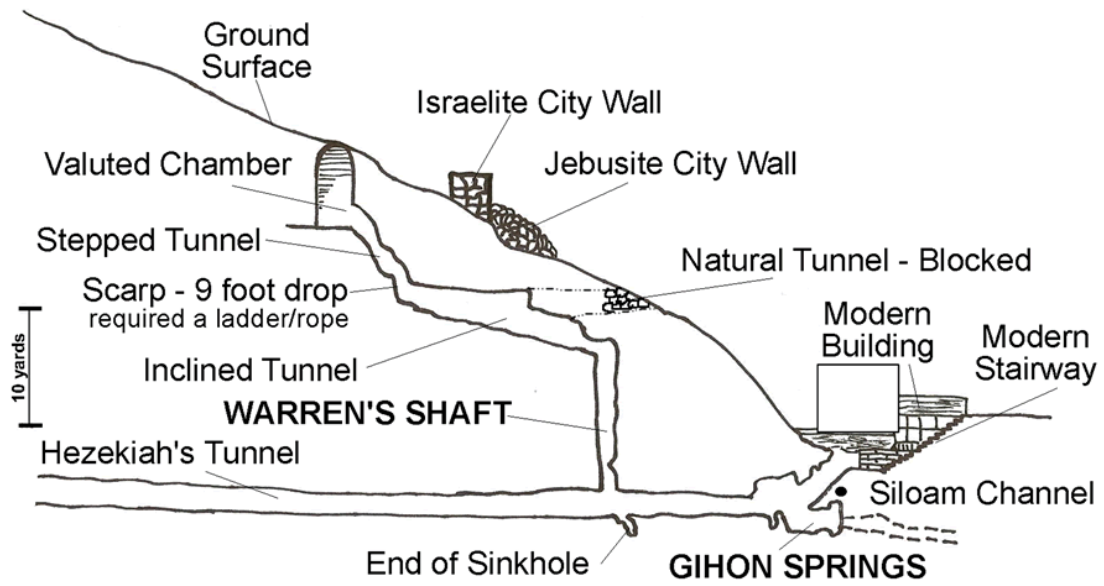
What is the Tzinzor? What are the Ivrim and Pischim?

OPTION 1: MECHANIZED GUARDS

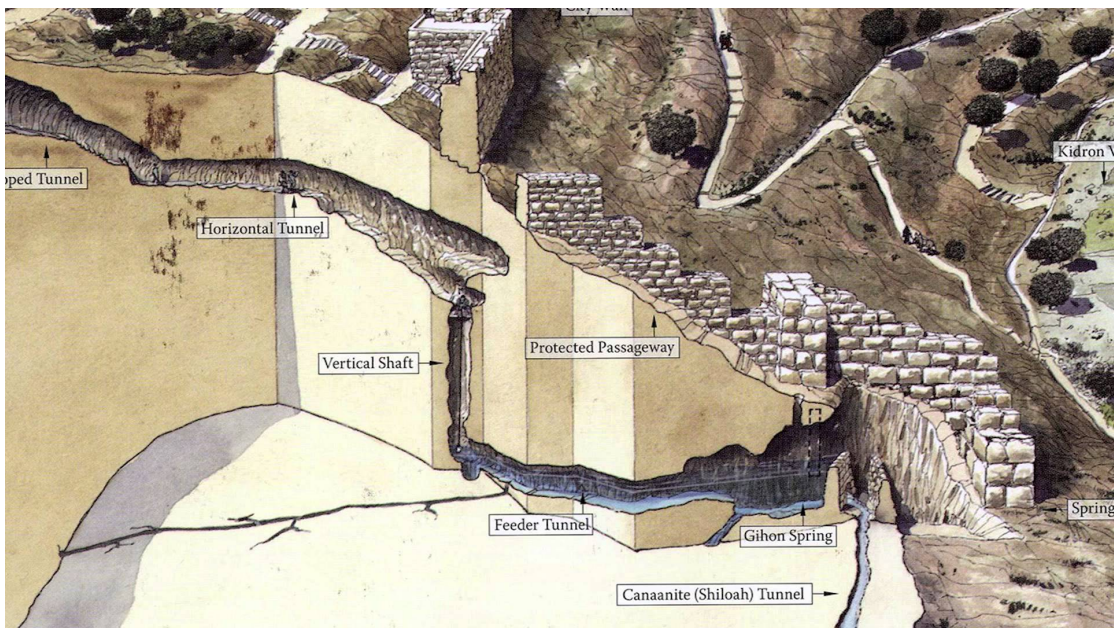
10. Ralbag, ad loc.

ויאמר לדוד לאמר לא תבא הנהכפי הפשט ערבים עלי דברי הרלב"ג, שבשער העיר עשו צלמים בדמות עורים ופסחים והיו עשויים באופן מהתחבולה שירימו ויניעו בכחם מקלות ומוטות של ברזל רבי המשקל, תנועה חזקה בענין שלא יוכל אדם לקרב שם כי יכו אותו הצלמים במקלות (ויוכל להיות שגם כן עמדו תחתיהם עורים ופסחים ממש עוזרים בהנעתם) והיו סמוכים לצנור המים באופן שהיה הצנור מוציא המים מפיו, ועל ידי הגרת המים ושטיפתם התנענעו הצלמים והמקלות כאשר יהיה ברחיים וכמו שראה תחבולות אלה בעיניו עכ"ד. וכפי זה העמידו סמוך לשער העיר שורה של צלמים בדמות עורים, ואחריהם הצנור מוגיר המים, ומצד השני של העיר היתה המצודה, ובין העיר ובין המצודה עמדו אנשי החיל מוכנים להלחם אל הצד שירצה האויב ליכנס, ובראשונה רצה דוד ליכנס דרך השער, ויאמרו לו לאמר לא תבא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים רצה לומר אי אפשר שתכנס אם לא תסיר תחלה את העורים ואחר כך את הפסחים מניעי המקלות אשר לא יניחוך לעבור את השער וזה שכתוב לאמר לא תבא הנה שהם אומרים וגוזרים שלא תבא הנה (רצה לומר שימנעוך מלבא) (ויתכן כי עם התחבולה הזאת היו מיחסים לצלמים האלה כח אלהות כמו שהיו דרכי עובדי עבודה זרה הקדמונים שהיו מתקנים פסיליהם על ידי גלילים וצירים שיתנענעו וירימו כבדים במלאכה והיו מהבילים לההמון הסכלים כי זו כחו לאלהו, ובזה תשתף גם דעת חכמינו זכרונם לברכה שהיו רומזים בדמותיהם האלה גם שבועת אברהם או יצחק לאבימלך):

OPTION 2: THE WATER SHAFT

Charles Warren who first discovered the shaft in the 19th century

OPTION 3: HUMAN SHIELDS

11. THE ANTIQUITIES OF THE JEWS By Flavius Josephus

CHAPTER 3. How David Laid Siege To Jerusalem; And When He Had Taken The City, He Cast The Canaanites Out Of It, And Brought In The Jews To Inhabit Therein.

1. Now the Jebusites, who were the inhabitants of Jerusalem, and were by extraction Canaanites, shut their gates, and placed the blind, and the lame, and all their maimed persons, upon the wall, in way of derision of the king, and said that the very lame themselves would hinder his entrance into it. This they did out of contempt of his power, and as depending on the strength of their walls. David was hereby enraged, and began the siege of Jerusalem, and employed his utmost diligence and alacrity therein, as intending by the taking of this place to demonstrate his power, and to intimidate all others that might be of the like [evil] disposition towards him. So he took the lower city by force, but the citadel held out still; whence it was that the king, knowing that the proposal of dignities and rewards would encourage the soldiers to greater

actions, promised that he who should first go over the ditches that were beneath the citadel, and should ascend to the citadel itself and take it, should have the command of the entire people conferred upon him. So they all were ambitious to ascend, and thought no pains too great in order to ascend thither, out of their desire of the chief command. However, Joab, the son of Zeruiah, prevented the rest; and as soon as he was got up to the citadel, cried out to the king, and claimed the chief command.

OPTION 4: THE COVENANT

12. Radak, ad loc.

ומצאנו בדרש אמרו אנשי יבוס לאברהם כרות עמנו ברית שאין זרעך יורש את עיר היבוס ואנו מוכרין לך את מערת המכפלה ועשה כן ואנשי יבוס עשו צלמי נחשת והעמידום ברחוב העיר וכתבו עליהם ברית השבועה וכשבאו ישראל לארץ לא יכלו להכנס שם מפני השבועה שנא' ואת היבوسی יושב ירושלים לא יכלו בני ישראל להורישם וכשמלך דוד רצה להכנס שם ולא הניחוהו שנאמר ויאמרו אנשי יבוס לא תבא הנה אמרו לו אין אתה יכול עד שתסיר הצלמים הללו שכתוב עליהם ברית השבועה שנאמר כי אם הסירך העורים והפסחים ואלו הם הצלמים שעינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו רגליהם ולא יהלכו שנאי נפש דוד לפי ששונא מלשמוע ומעבו' ע"א שנאמר על כן יאמרו עור ופסח לא יבא אל הבית אמר דוד לאנשיו כל מי שיעלה בראשונה ויסיר את הצלמים יהיה לראש ועלה יואב והיה לראש שנאמר ויעל יואב וגו' ואחר כן קנה דוד את עיר היבוס לישראל בככר זהב בכתב לאחוזת עולם בשש מאות זהב שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנאמר אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה. והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

How far back?

13. Bereishis 21:22-34

<p>כב וַיְהִי, בְּעֵת הַהוּא, וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר-צָבָאוֹ, אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר: אֱלֹהִים עִמָּךְ, בְּכֹל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה.</p>	<p>22 And it came to pass at that time, that Abimelech and Phicol the captain of his host spoke unto Abraham, saying: 'God is with thee in all that thou doest.'</p>
<p>כג וְעַתָּה, הִשָּׁבְעָה לִּי בֵּאלֹהִים הַנֶּה, אִם-תִּשְׁקֹר לִּי, וּלְיִנְי וּלְיִנְי וּלְנִכְדָי; כַּחַסְדֹּ אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ, תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, וְעַם-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-גָּרַתָּה בָּהּ.</p>	<p>23 Now therefore swear unto me here by God that thou wilt not deal falsely with me, nor with my son, nor with my son's son; but according to the kindness that I have done unto thee, thou shalt do unto me, and to the land wherein thou hast sojourned.'</p>
<p>כד וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אֲנֹכִי, אֲשָׁבַע.</p>	<p>24 And Abraham said: 'I will swear.'</p>
<p>כה וְהוֹכַח אַבְרָהָם, אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ, עַל-אֲדוּת בְּאֵר הַמַּיִם, אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ.</p>	<p>25 And Abraham reprov'd Abimelech because of the well of water, which Abimelech's servants had violently taken away.</p>
<p>כו וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ--לֹא יָדַעְתִּי, מִי עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה; וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי, וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי--בְּלִתֵּי הַיּוֹם.</p>	<p>26 And Abimelech said: 'I know not who hath done this thing; neither didst thou tell me, neither yet heard I of it, but to-day.'</p>
<p>כז כִּי וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר, וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ; וַיַּכְרֹתוּ שְׁנֵיהֶם, בְּרִית.</p>	<p>27 And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto Abimelech; and they two made a covenant.</p>
<p>כח וַיִּצַב אַבְרָהָם, אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׂת הַצֹּאן--לְבִדְהָן.</p>	<p>28 And Abraham set seven ewe-lambs of the flock by themselves.</p>

כט ויאמר אבימלך, אל-אברהם: מה הנח, שבע כבשת האלה, אשר הצבת, לבדנה.	29 And Abimelech said unto Abraham: 'What mean these seven ewe-lambs which thou hast set by themselves?'
ל ויאמר--כי את-שבע כבשת, תקח מידי: בעבור תהיה-לי לעדה, כי חפרתי את-הבאר הזאת.	30 And he said: 'Verily, these seven ewe-lambs shalt thou take of my hand, that it may be a witness unto me, that I have digged this well.'
לא על-כן, קרא למקום ההוא--באר שבע: כי שם נשבעו, שניהם.	31 Wherefore that place was called Beer-sheba; because there they swore both of them.
לב ויכרתו ברית, בבאר שבע; ויקם אבימלך, ופיכל שר-צבאו, וישבו, אל-ארץ פלשתים.	32 So they made a covenant at Beer-sheba; and Abimelech rose up, and Phicol the captain of his host, and they returned into the land of the Philistines.
לג וישע אשל, בבאר שבע; ויקרא שם--בשם ה', אל עולם.	33 And Abraham planted a tamarisk-tree in Beer-sheba, and called there on the name of the LORD, the Everlasting God.
לד ויגר אברהם בארץ פלשתים, ימים רבים. {פ}	34 And Abraham sojourned in the land of the Philistines many days. {P}
א ויהי, אחר הדברים האלה, והאלהים, נסה את-אברהם; ויאמר אליו, אברהם ויאמר הנני.	1 And it came to pass after these things, that God did prove Abraham, and said unto him: 'Abraham'; and he said: 'Here am I.'

14. Rashbam, 22:1

(א) ויהי אחר הדברים האלה - כל מקום שנא' אחר הדברים האלה מחובר על הפרשה שלמעלה. אחר הדברים האלה, שהרג אברהם את המלכים אמר לו הק', אל תירא אברם, מן האומות. ויהי אחר הדברים האלה, שנולד יצחק, ויגד לאברהם לאמר עוד ובתואל ילד את רבקה. וכן אחר הדברים האלה, שהגיד מרדכי על בגתן ותרש, גדל המלך אחשוורוש את המן, שרצה להרוג את מרדכי והועיל לו מה שהציל את המלך ונתלה המן. אף כאן אחר הדברים שכרת אברהם ברית לאבימלך לו ולנינו

ולנכדו של אברהם ונתן לו שבע כבשות הצאן וחרה אפו של הק' על זאת שהרי ארץ פלשתים בכלל גבול ישראל והק' ציוה עליהם לא תחיה כל נשמה וגם ביהושע מטילין על ערי חמשת סרני פלשתים גורל, לכן והאלהים נסה את אברהם קינתרו וציערו כדכת' הנסה דבר אליך תלאה, על נסותם את י"י, מסה ומריבה, בחנני י"י ונסני. כלומר נתגאיתה בן שנתתיו לכרות ברית ביניכם ובין בניהם, ועתה לך והעלה לעולה ויראה מה הועילה כריתות ברית שלך. וכן מצאתי אחרי כן במדרש של שמואל ויהי ארון י"י בארץ פלשתים שבעה חדשים. כת' את שבע כבשות הצאן תקח מידי. אמר לו הק' אתה נתתה לו שבע כבשות, חייך שבניו עושים שבע מלחמות עם בניך ונוצחין אותן. ד"א חייך שבניו הורגים שבע צדיקים מבניך ואילו הן שמשון חפני ופנחס שאול ושלשה בניו. ד"א חייך שבניו מחריבים שבע משכנות, ואילו הן אוהל מועד וגלגל נוב ושילה [וגבעון] ובית עולמים [תרין]. ד"א שארון מחזיר בשדה פלשתים שבעה חדשים. נסה קונטרס ארי"א:

How far it went?

15. Shmos 13:14

יג, יז ויהי, בשלח פרעה את-העם, ולא-נחם אלהים דרך ארץ פלשתים, כי קרוב הוא:

16. Mechilta Devei Rabbe Yishmael

כי קרוב הוא קרובה השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנא' ועתה השבעה לי באלקים הנה אם תשקור לי ליני ולנכדי (בראשית כא כג) ועדיין נכדו קיים.

The Conquest

17. Yehoshua 15:63

סג וְאֶת-הַיְבוּסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, לֹא-יֹכְלוּ בְנֵי-יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם; וַיֹּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי יְהוּדָה, בִּירוּשָׁלַם, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה. {פ}

63 And as for the Jebusites, the inhabitants of Jerusalem, the children of Judah could not drive them out; but the Jebusites dwelt with the children of Judah at Jerusalem, unto this day. {P}

18. Radak, ad loc.

לא יכלו בני יהודה להורישם - כתיב יוכלו כי אף בזמן העתיד לא יוכלו עד שיבא דוד וקרי יכלו כי לא יכלו אז להורישם בעת כבוש הארץ ואמרו רז"ל יוכלין היו אלא שלא היו רשאים מפני השבוע' שנשבע אברהם לאבימלך והיבוסים הזה לא היה היבוסים משבעה גוים אלא אדם אחד שהיה שמו יבוס והיה מפלשתים מזרע אבימלך ונקרא המקום על שמו יבוס ואנשי המשפחה ההיא יושבי ירושלים היה שמם יבוסים מתיחסים אל יבוס וכן ארונה היבוסים שהיה מלך המקום' ההוא ומבצר המקום הזה הוא ציון שהיא בירושלים ועד דוד לא היה נכבש המקום הזה ולדעת רז"ל לא כבשוהו מפני השבועה ודוד הסיר העורים והפסחים שהיו צלמי נחשת והיה כתוב בהם דבר השבועה ואחר כך כבש המגדל ההוא ואחר כך קנה דוד את עיר היבוסים לישראל בממכר זהב בכתב לאחוזת עולם שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי השבועה היתה לי ולניני ולנכדי וכשכבשו בני יהודה את ירושלים היה נכד אבימלך חי עדיין ולא יכלו לכבוש המצודה עדיין מפני השבועה ובימי דוד לא היה עוד הנכד חי ועוד נכתב כזה עוד בספר שמואל ולפי הפשט היה המבצר חזק ולא היה כח לבני יהודה להורישם אולי היתה סבה מאת ה' שלא תלכד המצודה ההיא עד מלוך דוד מלך ישראל כדי שתקרא על שמו לפי שהיה ראש ממלכת ישראל ומה שאמר עד היום הזה יהושע כתב כן כי הוא כתב ספרו לפי הקבלה ובימיו לא הורישם מירושלים ואף בימי דוד מצאנו שהיו שם:

Yerushalayim

19. II Shmuel 5:6

<p>וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם, אֶל-הַיְבוּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ; וַיֹּאמְרוּ לְדָוִד לֵאמֹר, לֹא-תָבוֹא הֵנָּה, כִּי אִם-הִסִּירְךָ הָעֹרִים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר, לֹא-יָבוֹא דָוִד הֵנָּה.</p>	<p>6 And the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, who spoke unto David, saying: 'Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither'; thinking: 'David cannot come in hither.'</p>
--	---

20. Radak, II Shmuel 5:6

ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנ' אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

21. Bereishis Rabba Vayeira 54

ד ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויאמר אבימלך לאברהם מה הנה שבע כבשות, אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה נתת שבע כבשות בלי רצוני, חייר שאני משהה בשמחת בניך ז' דורות, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני חייר כנגד כן הורגים מבניך שבעה צדיקים ואלו הן, חפני, ופנחס, ושמשון, ושאל וג' בניו, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני, כנגד כן בניו מחריבין מבניך ז' משכנות ואלו הן, אוהל מועד וגלגל, נוב, וגבעון, ושילה, ובית עולמים תרין, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני כנגד כן ארוני חוזר בשדה פלשתים ז' חדשים הה"ד (תהלים עח) ויתן לשבי עזו זה ארון ברית, וכתיב (ש"א = שמואל א' = ו) ויהי ארון ה' בשדה פלשתים ז' חדשים